

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 12

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Måndags morgon kl. 11⁰

[10. 2. 1936]

O, en så lång och bedrövlig
morgon, då jag inte kunde tänka på annat
än att du snart skulle ha lämnat staden
och mig! Och sen så var jag så orolig, att
du kunde förtyla dig på perrongen i 10⁰ köld.

Ingen Maria har kommit från tåget
heller för att berätta hur avresan blev.

Detta brev borde egentligen vara ett
enda dänande tack för vad du offrat för
mig dessa veckor. Du vet, att jag är
hjärtats innersta djupa älskar och dyrkar
dig för allt annat du gjort för mig i
livet. Måtte jag en gång kunna ge-
gälda dig det!

Var har du Gösta och Mijovskan och sedan en hel hög av dem, som du tycker gör sin sak bra: Sinkian, Henrik?

dessa måste du utvälja under repetitionerna, ^{och att} man ju vet vem du vill utmärka, blommorna måste ju väljas och köpas i förväg. Om du skulle rådgöra med vänner och beundraren Spångberg, som är så bekant med samtliga aktörer och forestår sig på att skicka in blommorna i rätt ögonblick.

Skulle det inte vara bra att följa med på detta? Och få hjälpa att välja föremål och rätta aktöret.

Nu farväl - var i det om dig - hälsa alla, och var välkommen!

Sin Y-g.

Kl. 11/2 m. Nu har Maria varit här med ditt kära brev. Tack, tack och välkommen tillbaka!

Kl. 3 e. m. Nu är du snart hemma i kretsen av de dina och får vara i ro, slippa åka fram och tillbaka. Motte de alla vara bra - hälsa alla, ingen nämnd och ingen glömd!

Dr Westerby har varit här, full av församling och försiktighet.

Majan med Hilda varit här. Hon sig så riktigt kry ut.

Det är en sak, som du så kort har tänkt på, fast vi inte kommo att tala om den: Minns du har du måste begåva skådespelarna med blommor!

Den spädde mig: Nu upphösa besöken,
nu blir det inga blommor mer. Och det
var nog så sant.

Men nu skall jag berätta, att kl. 7
i går kväll var stugan nu 12 här full
av folk. Först trädde in en ung
moder med sitt barn på armen,
strålade värdig och full med hälsningar,
en skönt efterät maken i en smak-
full nattrock. Vilka voro nu dessa.

„Han sade uppspända gåv giv:
” Men kan detta vara fröken Olander!

Jag trodde, han såg idel ålderdoms-
tecken, men i korridoren lär han sedan
ha sagt, att det var förvånande, fröken
Olander kunde se så ung ut. Det
är bara halsguss han haft hela
tiden, inget benbrott el. dyg.